

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

**ΚΑΖΑΝΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ
ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ**

ΑΝΑΦΟΡΑ

Παρασκευή 08-05-2026

Προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης
Προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών

Θέμα: «Άνιση συνταξιοδοτική μεταχείριση νοσηλεύτριας του Δημοσίου»

Κύριοι Υπουργοί,

Καταθέτω ως αναφορά την επιστολή πολίτη, εργαζόμενης ως ΔΕ βοηθός νοσηλεύτη στο Γενικό Νοσοκομείο Χαλκίδας, σχετικά με ζητήματα που αφορούν το ισχύον συνταξιοδοτικό καθεστώς για εργαζόμενους στο Δημόσιο.

Στην επιστολή της αναφέρει ότι εργάζεται στο Εθνικό Σύστημα Υγείας από το 1986 και ότι τον Ιούλιο του 2026 συμπληρώνει 40 πραγματικά έτη υπηρεσίας, χωρίς ωστόσο να δύναται να συνταξιοδοτηθεί, καθώς απαιτείται και η συμπλήρωση του 62ου έτους της ηλικίας της. Επισημαίνει ότι αυτό οδηγεί στην υποχρέωση παραμονής στην εργασία για συνολικά 45 πραγματικά έτη.

Παράλληλα, υποστηρίζει ότι δημιουργούνται άνισες συνθήκες μεταχείρισης σε σχέση με άλλους ασφαλισμένους που μπορούν να συνταξιοδοτηθούν με λιγότερα πραγματικά έτη εργασίας μέσω αναγνώρισης πλασματικών ετών ασφάλισης.

Η πολίτης αναφέρεται επίσης στις ιδιαίτερα απαιτητικές συνθήκες εργασίας στον χώρο του νοσοκομείου, κάνοντας λόγο για πολυετή εργασία σε κυκλικό ωράριο, ψυχική και σωματική καταπόνηση, ενώ εκφράζει την άποψη ότι η υποχρεωτική παραμονή της στην εργασία έως τη συμπλήρωση του απαιτούμενου ορίου ηλικίας αναιρεί, στην πράξη, τη δυνατότητα έγκαιρης συνταξιοδότησής της.

Τέλος, ζητά να εξεταστεί νομοθετική ρύθμιση ώστε να κατοχυρωθεί η δυνατότητα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 40 πραγματικών ετών ασφάλισης χωρίς επιπλέον ηλικιακό

όριο, ιδίως για περιπτώσεις εργαζομένων που εντάχθηκαν από νεαρή ηλικία στην αγορά εργασίας.

Συνημμένα καταθέτω την επιστολή της εργαζόμενης.

Η καταθέτουσα βουλευτής

Καζάνη Αικατερίνη

**Προς: 1) Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης
και 2) Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών - Γενικό Λογιστήριο του
Κράτους**

Θέμα: Άνιση συνταξιοδοτική μεταχείριση των νοσηλευτριών του Δημοσίου

Αξιότιμοι κύριοι,

Σας γράφω αυτή την επιστολή ως μια απλή εργαζόμενη γυναίκα που νιώθει ότι αδικείται κατάφορα από το ίδιο το ασφαλιστικό σύστημα στο οποίο εισφέρει εδώ και δεκαετίες.

Ονομάζομαι [REDACTED], εργάζομαι ως ΔΕ βοηθός νοσηλεύτη στο Γ.Ν Χαλκίδας και έχω αφιερώσει όλη μου την επαγγελματική ζωή στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Γεννήθηκα τον Ιανουάριο του 1969 και εντάχθηκα στην αγορά εργασίας το 1986. Τον Ιούλιο του 2026 θα έχω συμπληρώσει 40 ολόκληρα και πραγματικά χρόνια υπηρεσίας στους θαλάμους νοσηλείας. Κι όμως, το σημερινό νομοθετικό καθεστώς δεν μου επιτρέπει να συνταξιοδοτηθώ, υποχρεώνοντας με να παραμείνω στην υπηρεσία μέχρι να συμπληρώσω την ηλικία των 62 ετών. Πρακτικά, αυτό σημαίνει ότι, για να πάρω τη σύνταξή μου, το κράτος απαιτεί από εμένα να έχω δουλέψει 45 πραγματικά χρόνια.

Το σύστημα σήμερα λειτουργεί με δύο μέτρα και δύο σταθμά. Βλέπω ανθρώπους που μπήκαν στην αγορά εργασίας πολύ αργότερα, στα 29 τους, να μπορούν να συνταξιοδοτηθούν στα 62 τους έχοντας δουλέψει μόλις 33 πραγματικά χρόνια, επειδή απλώς εξαγοράζουν 7 πλασματικά έτη. Πώς είναι δυνατόν το Κράτος Δικαίου να θεωρεί δίκαιο να ζητά από εμένα, που δουλεύω ασταμάτητα από τα 18 μου, να συμπληρώσω σχεδόν 45 χρόνια δουλειάς για να πάρω αυτό που δικαιούμαι; Ακόμα και το ίδιο το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει τονίσει μέσα από τη νομολογία του ότι το συνταξιοδοτικό σύστημα δεν νοείται να εισάγει τέτοιες αδικαιολόγητες διακρίσεις, τιμωρώντας όσους μπήκαν νωρίς στη βιοπάλη.

Η εργασία στο νοσοκομείο δεν είναι μια απλή δουλειά γραφείου. Απαιτεί συνεχή εγρήγορση, πολυετή εργασία σε κυκλικό ωράριο, τεράστια ψυχική και σωματική καταπόνηση. Όταν το κράτος με αναγκάζει να μείνω στο νοσοκομείο μέχρι αυτή την ηλικία, ουσιαστικά ακυρώνει το δικαίωμα της πρόσβασης σε αξιοπρεπή εργασία, ενώ

παράλληλα παραβιάζει την αρχή της τυπικής ασφάλισης, αφού οι εισφορές τόσων δεκαετιών δεν φτάνουν τελικά για να μου εξασφαλίσουν μια έγκαιρη έξοδο, αφού οι ασφαλιστικές εισφορές τεσσάρων δεκαετιών καταλήγουν να μην μπορούν να μου εξασφαλίσουν το αυτονόητο δικαίωμα της έγκαιρης συνταξιοδότησης. Το να απαιτείται από εμένα να συμπληρώσω σχεδόν μισό αιώνα εργασίας για να την λάβω, ανατρέπει τη «δίκαιη ισορροπία» που απαιτείται, το βάρος που επωμίζομαι είναι υπέρμετρο και καθιστά το συνταξιοδοτικό μου δικαίωμα πρακτικά κενό γράμμα.

Το αίτημά μου δεν προκαλεί δημοσιονομικό βάρος, καθώς αφορά συγκεκριμένες, ακραίες περιπτώσεις ανθρώπων της γενιάς μου που δούλεψαν από παιδιά. Σας παρακαλώ να επιληφθείτε του θέματος και να προβείτε στις απαραίτητες νομοθετικές ρυθμίσεις ώστε να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα και να δώσετε μια ρεαλιστική λύση. Πρέπει να κατοχυρωθεί επιτέλους το δικαίωμα συνταξιοδότησης με τη συμπλήρωση 40 πραγματικών ετών ασφάλισης, χωρίς άλλο όριο ηλικίας. Δεν ζητάω ειδική μεταχείριση, διεκδικώ απλώς τα στοιχειώδη και το δίκιο μου.

Με τιμή,

